

بررسی میزان اثربخشی ایمونوتراپی موضعی با داروی دیفن سیپرون در درمان ریزش موی منطقه‌ای مزمن یا وسیع

دکتر مریم عماد^۱، دکتر شاهین آقایی^۲، پیمان جعفری^۳

۱- استادیار، ۲- دستیار، گروه پوست؛ ۳- دانشجوی دکتری آمار حیاتی، گروه آمار حیاتی؛ دانشگاه علوم پزشکی شیراز

مجموعه موه‌های ترمینال در حد ۱۰۰-۹۰٪ در ۶ مورد (۲۲/۲٪)، بهبود نسبی (رشد مجدد موه‌های ترمینال در حد ۹۰-۱۰٪) در ۱۶ مورد (۵۹/۳٪) و عدم بهبودی در ۵ مورد (۱۸/۵٪) بود. در تمام بیماران واکنش آگزمایی شامل قرمزی پوست، خارش و پوسته ریزی در محل استفاده دارو مشاهده شد. عوارض جانبی دیگر شامل لنفادنوپاتی اکسی پیتال در ۱۱ مورد (۴۰/۷٪)، آگزمای شدید با ایجاد تاول در ۱۱ مورد (۴۰/۷٪) و هیپرپیگمانتاسیون در ۵ مورد (۱۸/۵٪) مشاهده شد. عود نسبی در ۱۸ مورد (۶۶/۷٪) پس از ۱۲-۶ ماه پیگیری دیده شد.

نتیجه گیری: درمان موضعی آلویسی آره آتای شدید با داروی DPC یک درمان مؤثر و در عین حال با میزان عود نسبتاً بالا است.

واژه‌های کلیدی: ریزش موی منطقه‌ای، دیفن سیپرون، ایمونوتراپی موضعی، شیراز

فصلنامه بیماری‌های پوست، بهار ۱۳۸۴، ۳(۱): ۲۱۷-۲۱۱

مقدمه: نتایج بسیار متفاوتی از درمان موضعی آلویسی آره آتا با داروی دیفن سیپرون (DPC) در مقالات منتشر شده است.

هدف: هدف از انجام این مطالعه کارآیی و تحمل پذیری داروی دیفن سیپرون در آلویسی آره آتای مزمن، شدید و مقاوم به درمان بود.

روش اجرا: بیست و هشت بیمار (۱۶ زن و ۱۲ مرد، ۱۰-۳۵ ساله، متوسط سن ۲۵ سال) با آلویسی آره آتای مزمن و گسترده مورد مطالعه قرار گرفتند. پس از ایجاد حساسیت اولیه با غلظت ۲٪ از دارو، غلظت‌های افزایشی از دارو با شروع از ۰.۰۰۱٪ به صورت هفتگی و به مدت ۶ ماه به یک نیمه از پوست سر مالیده شد. حداکثر غلظت دارو نیز ۲٪ بود.

یافته‌ها: بیست و هفت مورد از ۲۸ نفر درمان را به اتمام رسانیدند، از ۲۷ بیمار درمان شده، پاسخ به درمان در ۲۴ مورد (۸۱/۵٪) دیده شد که بهبود کامل (رشد

مقدمه

در حدود ۲٪ از مراجعات بیماران سرپایی به درمانگاه‌های پوست در انگلستان و آمریکا به علت بیماری

مؤلف مسئول: دکتر مریم عماد - شیراز، خیابان زند، بیمارستان دکتر فقیهی، پختن پوست

پست الکترونیکی: shahinaghaci@yahoo.com